

***Rakasta Herraa, Jumalaasi...
ja lähimmäistä niin kuin itseäsi***

***Du skall älska Herren din Gud ...
och din nästa som dig själv***



Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko

18. - 25.1.2024

Ekumeniska böneveckan för kristen enhet

Rukouspäiväjulistus ja raamatuntekstit

Böndagsplakat och bibeltexter

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin
taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme
anteeksi velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag
det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för
prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Motsvarar översättningen i Bibel 2000

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

“You shall love the Lord your God ... and your neighbour as yourself”

Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va
The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches
www.oikoumene.org

Ruotsinkielinen aineisto:
SVERIGES KRISTNA RÅD
Box 14038
SE-167 14 Bromma
www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO / EKUMENISKA RÅDET I
FINLAND
PL / PB 210
00131 HELSINKI / HELSINGFORS
www.ekumenia.fi

Rakasta Herra, Jumalaasi... ja lähimmäistä niin kuin itseäsi

Du skall älska Herren din Gud ... och din nästa som dig själv



Aineistoa

Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material

för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Suomennos: Mika K.T. Pajunen

Toimitus: Suvi-Tuulia Vaara ja Mayvor Wörn-Rancken

Översättning: Per Rönnegård

ERITYISET KIITOKSET Burkina Fason työryhmälle ja kansainväliselle työryhmälle, jotka valmistelivat aineiston:

SÄRSKILD TACKSAMHET riktas till arbetsgruppen i Burkina Faso och den internationella arbetsgruppen som förberedde materialet:

Burkina Fason työryhmä - Arbetsgrupp i Burkina Faso:

Revd Ousman Justin Bande, St John the Baptist Seminary, Ouagadougou

Ezechiel Amadou Hebie, Chemin Neuf Community

Revd David Ilboudo, Archdiocese of Ouagadougou

Pastor Tegwende Léonard Kinda, Association of Reformed Evangelical Churches

Pastor Patrice Kobamba, Bible Society of Burkina Faso

Yvonne Nikiema, Archdiocese of Ouagadougou

Henri Rouamba, Chemin Neuf Community

Sr Yolande Tapsoba CCN, Chemin Neuf Community

Florence Zaongo, Chemin Neuf Community

Alix Zongo, Chemin Neuf Community

Kansainvälinen työryhmä - Internationella arbetsgruppen:

Revd Fr Martin Browne OSB, Dicastery for Promoting Christian Unity (Rome)

Revd Peter Colwell, Churches Together in Britain & Ireland (London)

Revd Anthony Currer, Dicastery for Promoting Christian Unity (Rome)

Revd Fr Miguel Desjardins CCN, Bishops' Conference of France (Paris)

Dr Ani Ghazaryan Drissi, World Council of Churches (Geneva)

Sr Leticia Candelario Lopez FMVD, Verbum Dei Missionary Fraternity (Singapore)

Revd Dr Odair Pedroso Mateus, World Council of Churches (Geneva)

Revd Fr James Puglisi SA, Centro pro Unione (Rome)

Revd Dr Mikie Roberts, World Council of Churches (Geneva)

Pastor Dr Jochen Wagner, Association of Christian Churches of Germany (Frankfurt)

Dr Clare Watkins, University of Roehampton (London)

Sisällys

Herran rukous	2
Kuka sitten on minun lähimmäiseni?	6
Raamatunteksti	7
Johdanto vuoden 2024 teemaan	8
Raamatunmietiskelyt ja rukoukset kahdeksalle päivälle	13
Ensimmäinen päivä	13
Toinen päivä	14
Kolmas päivä	15
Neljäs päivä	16
Viides päivä	17
Kuudes päivä	19
Seitsemäs päivä	20
Kahdeksas päivä.	21
Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2024	23
Rukouspäivien raamatuntekstit 2024	24
Liite 2 Burkina Fason ekumeeninen tilanne	27
Liite 3 Chemin Neuf -yhteisön (CCN) lyhyt esittely	29

Innehåll

Herrens bön	2
Vem är då min nästa?	32
Den bibliska texten	33
Introduktion av temat för året 2024	34
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna	39
Dag 1	39
Dag 2	40
Dag 3.	41
Dag 4	42
Dag 5	43
Dag 6.	44
Dag 7	45
Dag 8.....	46
Plakat om två ekumeniska böndagar år 2024	47
Böndagarnas bibeltexter 2024	48

Kuka sitten on minun lähimmäiseni?

Kristittyjen ykseyden rukousviikko on erinomainen tilaisuus luoda yhteyksiä kristittyjen välillä omalla paikkakunnalla ja kokea yhteyttä myös maailmanlaajuiseen kristittyjen joukkoon. Rukousviikon raamatunkohta laupiaasta samarialaista muistuttaa siitä, kuinka ravisuttava Jeesuksen sanoma oli hänen silloisen kuulijakuntansa korvissa ja on sitä yhä meidän ajassamme. Laupiaan samarialaisen vertauksessa (Luukas 10:25–37) väkivallan uhriksi joutunutta ei auttanut saman kansan jäsen vaan ulkopuolelta tullut samarialainen.

Vaikka kaikki muut signaalit ympärillämme kehottaisivat meitä pitäytymään omiemme joukossa, lukitsemaan me ja muut -jaottelun, joka tuntuu turvalliselta ratkaisulta rauhattomassa ajassa, emme voi ohittaa Jeesuksen kutsua nähdä lähimmäisemme muukalaisessakin. Laupiaan samarialaisen esimerkki rohkaisee meitä jokaista kohtaamaan lähimmäisemme rakkaudella ja hyvyydellä.

Evankeliumiteksti muistuttaa vertauskuvallisesti, kuinka Jeesus tulee myös ulkopuolelta ja kaataa kaikki erottavat raja-aidat ihmisten välillä. Ihmiskunta on jakautunut eri leireihin, mutta Jeesuksen työssä erottavat muurit kaatuvat. Burkina Fason kristityt kuvailevat käsillä olevassa aineistossa, kuinka evankeliumi haastaa heitä epävakaassa turvallisuustilanteessa, mutta he haluavat uskoa, että kristityt toisiinsa yhdistävä Kristuksen rakkaus on heidän erimielisyyksiään voimakkaampi. Rukousviikolla meillä on mahdollisuus pohtia, mitä tämä voisi merkitä omassa elämässämme ja seurakunnassamme. Toivottavasti nämä pohdinnat ja rukoukset voivat tuottaa rohkeutta ja yhteyttä vuoden ympäri.

Siunattua rukousviikkoa toivottaen,
Toimituskunta

Raamatunteksti

Luukas 10:25-37

25. Muuan lainopettaja halusi panna Jeesuksen koetukselle. Hän kysyi: »Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?» 26. Jeesus sanoi hänelle: »Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?» 27. Mies vastasi: »Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.» 28. Jeesus sanoi: »Oikein vastasit. Tee näin, niin saat elää.» 29. Mies tahtoi osoittaa, että hän noudatti lakia, ja jatkoi: »Kuka sitten on minun lähimmäiseni?» 30. Jeesus vastasi hänelle näin: »Eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiehensä ja jättivät hänet henkivieveriin. 31. Samaa tietä sattui tulemaan pappi, mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi. 32. Samoin teki paikalle osunut leeviläinen: kun hän näki miehen, hänkin väisti ja meni ohi. 33. »Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli. 34. Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta. 35. Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.' 36. Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn miehen lähimmäinen?» 37. Lainopettaja vastasi: »Se, joka osoitti hänelle laupeutta.» Jeesus sanoi: »Mene ja tee sinä samoin.»

JOHDANTO VUODEN 2024 TEEMAAN

"Rakasta Herraa, Jumalaasi... ja lähimmäistä niin kuin itseäsi"

(Luukas 10:27)

Vuoden 2024 kristittyjen ykseyden rukousviikon materiaalit valmisteli ekumeeninen tiimi Burkina Fasosta paikallisen Chemin Neuf -yhteisön¹ (CCN) avustamana. Teemaksi valittiin: "Rakasta Herraa, Jumalaasi... ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." (Luuk. 10:27). Ouagadougoun katolisen arkkhiippakunnan, protestanttisten kirkkojen, ekumeenisten elinten sekä Burkina Fason CCN:n veljet ja sisaret laativat auliisti yhdessä rukouksia ja mietiskelyjä ja kokivat yhteistyönsä todellisena tienä ekumeeniseen kääntymykseen.

Kuinka rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä keskellä turvallisuuskriisiä

Burkina Faso sijaitsee Länsi-Afrikassa Sahelin alueella, johon kuuluvat myös sen naapurimaat Mali ja Niger. Sen pinta-ala on 174 000 km² ja sen 21 miljoonaa asukasta kuuluvat noin kuuteenkymmeneen etniseen ryhmään. Mitä uskontoihin tulee, noin 64 % väestöstä on muslimeja, 9 % kuuluu perinteisiin afrikkalaisiin uskontoihin ja 26 % on kristittyjä (20 % katolilaisia, 6 % protestantteja). Nämä kolme uskonnollista ryhmää ovat läsnä maan kaikilla alueilla ja käytännöllisesti katsoen jokaisessa perheessä.

Burkina Fasossa on tällä hetkellä vakava turvallisuuskriisi, joka vaikuttaa kaikkiin uskonnollisiin yhteisöihin. Burkina Fason turvallisuustilanne ja sen myötä väestön sosiaalinen koheesio heikkenivät dramaattisesti vuonna 2016 maan ulkopuolelta tehdyn suuren jihadistisen hyökkäyksen seurauksena. Maa on kärsinyt terrori-iskujen, laittomuuksien ja ihmiskaupan lisääntymisestä. Niiden seurauksena yli kolme tuhatta on kuollut ja lähes kaksi miljoonaa joutunut maan sisäiseksi pakolaisiksi. Tuhansia kouluja, terveyskeskuksia ja kaupungintaloja on suljettu, ja suuri osa sosioekonomisesta ja liikenteen infrastruktuurista on tuhoutunut. Tiettyihin etnisiin ryhmiin kohdistuvat hyökkäykset lisäävät yhteisöjen

¹ Lisätietoja CCN:stä löytyy liitteestä 3.

välisten konfliktien riskiä. Sosiaalinen yhteenkuuluvuus, rauha ja kansallinen yhtenäisyys horjuvat tässä vaikeassa turvallisuustilanteessa. Erityisesti kristilliset kirkot ovat joutuneet aseellisten hyökkäysten kohteiksi. Pappeja, pastoreita ja katekeettoja on tapettu jumalanpalvelusten aikana, eikä siepattujen kohtalosta ole tietoa. Tämän kirjoitushetkellä yli 22% valtion alueesta ei ole sen valvonnassa. Kristityt eivät voi enää harjoittaa avoimesti uskoaan näillä alueilla. Suurin osa maan pohjois-, itä- ja luoteisosien kristillisistä kirkoista on jouduttu sulkemaan terrorismin vuoksi. Monilla näistä alueista ei voida enää viettää julkista kristillistä jumalanpalvelusta. Niillä alueilla, joilla on vielä mahdollista viettää jumalanpalveluksia poliisiusuojelussa, kuten yleensä suurissa kaupungeissa, on palveluksia jouduttu turvallisuussyistä lyhentämään.

On pakko tunnustaa, että valtion ja uskonnollisten yhteisöjen ponnisteluista huolimatta maasta on tulossa yhä epävakampi, kun ääriryhmät leviävät yhä laajemmalle. Kristittyjen, muslimien ja perinteisten uskontojen välille on kuitenkin syntymässä jonkinlaista solidaarisuutta. Heidän johtajansa pyrkivät löytämään kestäviä ratkaisuja rauhan, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja sovinnon saavuttamiseksi. Esimerkiksi Burkina-Nigerin katolisen piispainkokouksen kristittyjen ja muslimien välisen vuoropuhelun komissio tekee kovasti töitä tukeakseen uskontojen ja etnisten ryhmien välistä vuoropuhelua ja yhteistyötä.

Yksittäiset kirkot ja seurakunnat ovat vastanneet hallituksen kutsuun rukoilla rauhan, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja sovinnon puolesta jatkamalla päivittäisten rukousten järjestämistä ja paastoamista. Eri katolisten ja protestanttisten seurakuntien toimet kotiseudultaan siirtymään joutuneiden auttamiseksi ovat lisääntyneet. On järjestetty kokouksia, joissa on pohdittu ja nostettu tietoisuutta sekä tilanteesta että veljeyden arvosta, ja joissa on kehitetty strategioita kestävän rauhan palauttamiseksi. Tämä toivo näkyy myös Mossien² perinteisessä sananlaskussa: "Taistelun luonteesta tai kestosta huolimatta kerran koittaa sovinnon hetki."

Kutsu työstää yhdessä kristittyjen ykseyden rukousviikon 2024 tekstejä haastaa Burkina Fason kirkkoja vaeltamaan, rukoilemaan ja tekemään

2 Mossit ovat Burkina Fason suurin etninen ryhmä.

yhteistyötä keskinäisessä rakkaudessa tänä oman maan kannalta vaikeana aikana. Kaikki kristityt toisiinsa yhdistävä Kristuksen rakkaus on heidän erimielisyyksiään voimakkaampi ja siksi Burkina Fason kristityt sitoutuvat vaeltamaan Jumalan rakkauden ja lähimmäisen rakastamisen tietä. He luottavat siihen, että Jumalan rakkaus voittaa heidän maataan tällä hetkellä vaivaavan väkivallan.

Raamatun teksti

Rakkaus kristityn elämän keskuksena

Rakkaus on kristillisen uskon DNA. Jumala on rakkaus ja "Kristuksen rakkaus yhdistää meidät".³ Yhteinen identiteettimme löytyy Jumalan rakkauden kokemisesta (vrt. Joh. 3:16) ja paljastuu maailmalle siinä, kuinka me rakastamme toisiamme (Joh. 13:35). Kristittyjen ykseyden rukousviikolle 2024 valitussa kohdassa (Luuk. 10:25-37), Jeesus vahvisti perinteisen juutalaisen opetuksen 5. Mooseksen kirjasta 6:5: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja koko voimastasi"; ja 3. Mooseksen kirjasta 19:18b: "rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi".

Evankeliumikohdan lainopettaja kysyy heti Jeesukselta: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?" Lainoppineet kiistelivät siitä, kuinka pitkälle raamatullinen rakkauden vaatimus ulottui. Perinteisesti tämän velvoitteen uskottiin ulottuvan toisiin israelilaisiin ja maassa pysyvästi asuviin muukalaisiin. Myöhemmin, vieraiden valtojen hyökkäysten vaikutuksesta käsky ymmärrettiin siten, että se ei koskenut ulkomaalaisia miehitysjoukkoja. Ajan myötä juutalaisuuden pirstoutuessa sen ymmärrettiin joskus koskevan vain omaa ryhmää. Lainopettajan Jeesukselle esittämä kysymys on siis provosoiva. Jeesus vastaa kysymykseen vertauksella, joka kuvaa sellaista rakkautta, joka ylittää suuresti sen, mitä lainopettaja oli odottanut.

Monet varhaiskristilliset kirjoittajat, kuten Origenes, Klemens Aleksandrialainen, Johannes Khrysostomos ja Augustinus, näkivät tässä vertauksessa kehityskaaren Jumalan pelastussuunnitelmasta maailmaa kohtaan. He näkivät Jerusalemissa tulevan miehen kuvaavan Adamia – eli koko ihmiskuntaa – joka on tulossa alas paratiisista tähän maailmaan sen kaikkien vaarojen ja rikkinäisyyden keskelle, ja rosvot

3 Vrt. Ubi caritas (pidetään Paulinus Aquileialaisen kirjoittamana).

kuvana meitä vastaan hyökkäävistä, vihamielisistä maallisista voimista. Kristuksen itsensä he taas näkivät tulevan myötätunnon liikuttamana auttamaan puolikuollutta miestä, hoitamaan hänen haavojaan ja viemään hänet turvaan majataloon, jonka he tulkitsivat kuvaavan kirkkoa. Samarialaisen lupauksen tulla takaisin katsottiin ennakoivan lupausta Herran paluusta.

Kristittyjä kutsutaan toimimaan Kristuksen tavoin ja rakastamaan niin kuin laupias samarialainen osoittamalla armoa ja myötätuntoa apua tarvitseville heidän uskonnollisesta, etnisestä tai sosiaalisesta identiteetistään riippumatta. Meidän ei pitäisi tulla toistemme avuksi vain yhteisen identiteettimme vuoksi vaan rakkaudesta lähimmäisiämme kohtaan. Jeesuksen meille esittämä lähimmäisenrakkauden näky on kuitenkin koetuksella tämän päivän maailmassa. Monilla alueilla käyvät sodat, kansainvälisten suhteiden epätasapaino sekä länsimaiden tai muiden ulkoisten toimijoiden pakottamien rakenteellisten muutosten synnyttämä eriarvoisuus estävät kaikki kykyämme rakastaa Kristuksen tavoin. Oppimalla rakastamaan toisiamme eroistamme huolimatta voi kristityistä tulla evankeliumin samarialaisen kaltaisia lähimmäisiä.

Ekumenian tie

Jeesus rukoili, että kaikki hänen seuraajansa olisivat yhtä (Joh. 17:21) ja siksi kristityt eivät voi menettää toivoaan tai lakata rukoilemasta ja tekemästä työtä ykseyden puolesta. Heitä yhdistää Jumalan rakkaus Kristuksessa ja kokemus Jumalan rakkauden tuntemisesta. He tunnistavat yhdessä rukoillessaan, jumalanpalvelusta viettäessään ja Jumalaa palvellessaan tämän uskonkokemuksen toisissaan. Tämä on kuitenkin edelleen haaste kirkkojen välisissä suhteissa myös Burkina Fasossa. Kirkkojen keskinäisen tuntemuksen puute ja epäluulo toisia kohtaan voivat heikentää sitoutumista ekumenian tielle. Jotkut voivat pelätä sitä, että ekumenia johtaisi kirkkokunnan identiteetin menettämiseen ja estäisi kirkon "kasvun". Tällainen kirkkojen välinen kilpailuhenki on vastoin Jeesuksen rukousta. Evankeliumikohdan papin ja leeviläisen tavoin kristityt menettävät usein pelon vuoksi mahdollisuuden yhteydestä veljiin ja sisariin. Kristittyjen ykseyden rukousviikolla pyydämme Herraa tulemaan avuksemme, hoitamaan haavojamme ja siten auttamaan meitä vaeltamaan ekumenian tietä

luottamuksessa ja toivossa.⁴

Kristittyjen ykseys laajemman rauhan ja sovinnon palveluksessa

Burkina Fason erityistilanne heijastaa sitä, kuinka rakkaus tulee asettaa rauhan ja sovinnon pyrkimysten keskiöön. Tämän tavoittelua on usein heikentänyt arvojen ja yhteisen ihmisyyden tunnon menettäminen sekä vähentynyt huoli yhteisestä hyvästä, nuhteettomuudesta, rehellisyydestä ja isänmaallisuudesta. Sovinnon tavoittelu on heikentynyt myös hengellisen köyhtymisen ja helppojen voittojen tavoittelun myötä. Jumalan rakkaudesta todistamisen välttämättömyys on näiden tosiasioiden edessä entistä pakottavampaa.

Siirtyminen jakautumisesta yhtenäisyyteen Burkina Fasossa

Burkina Fason kristilliset yhteisöt yrittävät elää todeksi kutsua rakastaa osoittamalla toisilleen vieraanvaraisuutta. Tämä näkyy erityisesti kristittyjen ykseyden rukousviikolla. Ne ovat osoittaneet sekä inhimillisiä että taloudellisia resursseja siihen, että Raamatun ekumeeninen ranskankielinen käännös (Traduction Oecuménique de la Bible) saataisiin käännettyä paikallisille kielille, jotta kristityt voisivat löytää tien Jumalan sanan "majataloon" (vrt. Luuk. 10:34). Lisäksi ne vierailevat toistensa kirkoissa ja osallistuvat jumalanpalveluksiin. Ne tekevät myös yhteistyötä ihmisten sisaruuden, rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi Burkina Fasossa. Ne tuovat Kristuksen veljilleen ja sisarilleen hoitaessaan köyhyyden ja vaikeuksien otteeseen joutuvien haavoja.

Kuitenkin afrikkalaisen sananlaskun sanoin: ”Puun ei pidä peittää metsää”. Nämä myönteiset ekumeeniset esimerkit eivät voi peittää sitä tosiasiaa, että ykseyden tiellä on edelleen monia haasteita. Huolimatta pyrkimyksistään olla kaikkien niiden lähimmäinen, jotka tunnustavat Kolmiyhteisen Jumalan, Burkina Fason kirkot kamppailevat voidakseen todella rakastaa toisiaan Kristuksen käskyjen mukaisesti. Joskus ne suhtautuvat toisiinsa niin kuin samarialaiset ja juutalaiset, jotka olivat kulttuurisesti ja teologisesti jakautuneita eivätkä kohdelleet toisiaan ystävällisesti vaan elivät keskinäisessä vihanpidossa. Jatkuva epäyhtenäisyys turmelee niitä ja ne tunnustavat tarpeen ekumeeniseen kääntymykseen voidakseen valella toistensa haavoja parannuksen öljyllä ja viinillä.

4 Lisätietoja Burkina Fason kirkkojen yhteistyöstä on liitteessä 2.

Kirkkoisät tulkitsivat usein laupiaan samarialaisen vertauksen majatalon kirkon kuvaksi. Aivan kuten samarialainen toi haavoittuneen miehen majataloon, samoin uskoo Kristus maailman haavoittuneet ja puutteenalaiset meidän kirkkoihimme, että ne hoitaisivat heidän särkyneisyyttään ja auttaisivat heidän tervehtymisessään. Tämä maailmaa palveleva lähetystehtävä on myös tie kohti ykseyttä, joka on Jumalan lahja Jumalan kansalle.

RAAMATUN MIETISKELYT JA RUKOUKSET KAHDEKSALLE PÄIVÄLLE

Ensimmäinen päivä: Auta meitä, Herra, kääntymään elämässämme kohti sinua.

Muuan lainopettaja halusi panna Jeesuksen koetukselle. Hän kysyi: ”Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?” (Luuk. 10:25)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

Room. 14:8-9

Psalmi 103:13-18

Mietiskely

”Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?” Tämä lakimiehen Jeesukselle esittämä ratkaiseva kysymys haastaa jokaisen Jumalaan uskovan. Se koskettaa elämämme tarkoitusta sekä maan päällä että iankaikkisuudessa. Toisaalla Raamatussa Jeesus antaa meille lopullisen määritelmän iankaikkisesta elämästä: "... että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen" (Joh. 17:3). Jumalan tunteminen merkitsee hänen tahtonsa löytämistä ja toteuttamista elämässämme. Kaikki haluavat yltäkylläistä ja tosielämää, ja myös Jumala haluaa sitä meille (vrt. Joh. 10:10). Pyhä Irenaeus sanoi: "Jumalan kunnia on täysin elävä ihminen."

Elämän olemassaolon realiteetit kuten jakautuneisuus, itsekkyyys ja kärsimys etäännyttävät meitä usein Jumalan etsinnästä. Jeesus eli läheisen yhteyden salaisuudessa Isän kanssa, joka haluaa täyttää kaikki lapsensa ikuisen elämänsä täyteydellä. Jeesus on "tie", joka johtaa

meidät Isän luo, perimmäiseen päämääräämme.

Iankaikkisen elämän etsintä tuo meidät siten lähemmäksi Jeesusta ja siten lähemmäksi toisiamme vahvistaen yhteyttämme tiellä kohti kristittyjen ykseyttä. Olkaamme avoimia ystävyydelle ja yhteistyölle kaikkien kirkkojen ja seurakuntien kristittyjen kanssa rukoillen sen päivän tulemistä, jolloin voimme kaikki olla yhdessä Herran pöydässä.

Rukous

Elämän Jumala,

Sinä olet luonut meidät ja antanut meille elämän, yltäkylläisen elämän.

Anna meidän tunnistaa ja tunnustaa veljiemme ja sisartemme kaipuu iankaikkiseen elämään.

Anna meidän Jeesuksen tietä päättäväisesti seuratessamme johtaa myös muita luoksesi.

Tätä rukoilemme hänen nimessään. Aamen.

Toinen päivä: Auta minua, Herra, rakastamaan sinua, lähimmäistäni ja itseäni koko olemuksellani.

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”
(Luuk. 10:27)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

5. Moos. 10:12-13

Psalmi 133

Mietiskely

Jeesuksen lainopettajalle antama vastaus saattaa vaikuttaa yksinkertaiselta, Jumalan tutuista käskyistä ammennetulta. Usein voi olla kuitenkin vaikeaa rakastaa Jumalaa tällä tavalla ja lähimmäistä niin kuin itseämme.

Jumalan käsky rakastaa häntä vaatii syvää sitoutumista ja merkitsee itsemme kieltämistä kokonaan sekä sydämemme ja tahtomme uhraamista Jumalan tahdon palvelukseen. Voimme pyytää armoa seurata Kristuksen esimerkkiä, hänen, joka uhraisi itsensä kokonaan ja sanoi: "Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun." (Luuk. 22:42). Hän myös toi julki suuren rakkautensa kaikkia, myös vihollisia kohtaan. Me emme voi valita lähimmäisiämme. Heidän rakastamisensa

tarkoittaa sitä, että otamme heidän tarpeensa huomioon, hyväksymme heidän epätäydellisyytensä ja rohkaisemme heitä heidän toiveissaan ja pyrkimyksissään. Samaa asennetta tarvitaan kristittyjen ykseyden tiellä suhteessa toistemme erilaisiin perinteisiin.

Kehotus rakastaa lähimmäistäsi "niin kuin itseäsi" muistuttaa meitä siitä, että meidän tulee hyväksyä itsemme sellaisina kuin olemme tietoisina siitä, että Jumala katsoo meitä myötätuntoisesti ja on aina valmis antamaan anteeksi. Ajattele, että olemme Jumalan rakasta luomakuntaa. Kunnioita itseäsi. Etsi rauhaa itsesi kanssa. Samalla tavoin voimme jokainen pyytää armoa rakastaa ja hyväksyä oma kirkkomme tai yhteisömme sen puutteineen uskoen kaiken Isälle, joka parantaa meidät jälleen Pyhän Hengen kautta.

Rukous

Herra, anna meidän armossasi tuntea sinut syvemmin, että voisimme rakastaa sinua koko olemuksellamme. Anna meille puhdas sydän, että voisimme rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme. Anna Pyhän Henkesi lahjan auttaa meitä näkemään läsnäolosi sisarissamme ja veljissämme, että voisimme rakastaa toisiamme sillä samalla ehdottomalla rakkaudella, jolla sinä rakastat meitä. Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

Kolmas päivä: Herra, avaa sydämemme niille, joita emme näe.

"Kuka sitten on minun lähimmäiseni?" (Luuk. 10: 29)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

Room. 13:8-10

Psalmi 119:57-63

Mietiskely

Lainopettaja halusi puolustaa itseään ja toivoi, että lähimmäinen, jota hänet on kutsuttu rakastamaan, kuuluisi hänen omaan uskoonsa ja kansaansa. Näin ihminen luonnostaan toimii. Kutsumme usein kylään sellaisia ihmisiä, jotka jakavat sosiaalisen asemamme, elämäntavojemme ja arvomme. Ihminen suosii luonnostaan tuttuja paikkoja. Tämä pätee myös kirkollisiin yhteisöihimme. Mutta Jeesus

vie lainopettajan ja hänen laajemman kuulijakuntansa syvemmälle heidän omaan perinteeseensä muistuttamalla heitä velvollisuudesta toivottaa kaikki tervetulleiksi ja rakastaa kaikkia heidän uskonnostaan, kulttuuristaan tai yhteiskunnallisesta asemastaan riippumatta. Evankeliumi opettaa, ettei siinä ole mitään erityistä, jos me rakastamme kaltaisiamme. Jeesus ohjaa meitä kohti radikaalia näkemystä siitä, mitä merkitsee olla ihminen. Vertaus havainnollistaa hyvin näkyvällä tavalla sen, mitä Kristus meiltä odottaa – sitä, että avaamme sydämemme ammолleen ja vaellamme hänen tietään rakastaen toisia niin kuin hän itse rakastaa meitä. Itse asiassa Jeesus vastaa lainopettajalle toisella kysymyksellä: kyse ei ole siitä, "kuka on lähimmäiseni", vaan siitä, "kuka oli avuntarpeessa olevan lähimmäinen?"

Oman aikamme epävarmuus ja pelko laittavat meidät kohtaamaan todellisuuden, jossa epäluottamus ja epävarmuus hallitsevat ihmissuhteita. Vertauksen haaste tänään on: kenelle minä olen lähimmäinen?

Rukous

Rakkauden Jumala,
joka kirjoitat rakkauden sydämiimme,
juurruta meihin rohkeus katsoa itseämme pidemmälle
ja nähdä lähimmäinen niissä, jotka ovat erilaisia kuin me itse olemme,
että voisimme todella seurata Jeesusta Kristusta,
veljeämme ja ystäväämme, häntä, joka on Herra, aina ja ikuisesti.
Aamen.

Neljäs päivä: Älä anna meidän koskaan kääntyä pois niistä, jotka tarvitsevat apua.

Mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi. (Luuk. 10:31)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

Jes. 58:6-9a

Psalmi 34:15-22

Mietiskely

Väistäneillä ja ohikulkeneilla papilla ja leeviläisellä saattoi olla hyvät uskonnolliset syyt olla auttamatta: he saattoivat olla valmistautuneita

tiettyjen uskonnollisten rituaalien suorittamiseen ja olisivat siten vaarantaneet rituaalisen puhtautensa, jos mies olisi kuollut. Kuitenkin monissa tilanteissa Jeesus arvostelee uskonnollista johtoa siitä, että se asettaa uskonnon säännöt sen velvoitteen edelle, että aina tulee tehdä hyvää.

Rukousviikon tekstin alku kertoo siitä, kuinka lainopettaja halusi puolustaa itseään. Vertauksen pappi ja leeviläinen olisivat tunteneet tekonsa olleen oikeutettuja. Kuinka pitkälle me kristittyinä olemme valmiita menemään yli sen, mikä on soveliaista? Joskus kirkollisesti ja kulttuurisesti ehdollistunut lyhytnäköisyytemme voi estää meitä näkemästä sen, minkä muiden kristillisten perinteiden sisarten ja veljien elämä ja todistus paljastavat. Kun avaamme silmämme näkemään Jumalan rakkauden ilmestymisen toisille kristityille, meidät vedetään lähemmäksi heitä ja siten syvempään yhteyteen heidän kanssaan.

Tämä Jeesuksen vertaus ei ainoastaan haasta meitä tekemään hyvää, vaan myös laajentamaan näkemystämme. Emme opi sitä, mikä on hyvää ja pyhää vain niiltä, jotka jakavat meidän tunnustuksemme tai uskonnollisen maailmankuvamme, vaan usein niiltä, jotka ovat erilaisia kuin me itse olemme. Laupias samarialainen on usein juuri se, jota emme osaa odottaa.

Rukous

Herra Jeesus Kristus,

Kun teemme kanssasi matkaa kohti ykseyttä,

älä anna meidän kääntää katsettamme pois,

vaan pitää silmämme avoinna maailmalle.

Kun matkustamme elämän läpi, anna meidän pysähtyä ja kääntyä

toisten puoleen, sitoa haavoittuneet ja niin tehdessämme kokea sinun

läsnäolosi heissä: sinun, joka elät ja hallitset aina ja ikuisesti. Aamen.

Viides päivä: Herra, avaa silmämme näkemään haavat ja löytämään toivo.

Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja satoi ne.
(Luuk. 10:34)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

Joel 2:23-27

Psalmi 104:14-15, 27-30

Mietiskely

Laupias samarialainen teki sen, minkä omin voimin pystyi: valeli haavat viinillä ja öljyllä ja sitoi ne ja auttoi tämän oman juhtansa selkään. Hän meni vielä pidemmälle lupaamalla maksaa tämän hoidon. Kun katsomme maailmaa samarialaisen silmin, jokainen tilanne tarjoaa mahdollisuuden auttaa apua tarvitsevia. Näin rakkaus ilmoittaa itsensä. Laupiaan samarialaisen esimerkki motivoi meitä kysymään itseltämme, kuinka kohtaamme lähimmäisemme. Hän antoi viiniä ja öljyä virvoittaen miehen ennalleen ja antaen hänelle toivoa. Mitä me voimme antaa, ottaaksemme osaa Jumalan työhön rikkinäisen maailman parantamiseksi?

Tämä rikkinäisyys näkyy maailmamme epävarmuudessa, pelossa, epäluottamuksessa ja jakautumisessa. Nämä jakolinjat näkyvät häpeällisesti myös kristittyjen välillä. Vaikka vietämme sakramentteja tai muita parantamisen, sovinnon ja lohdutuksen rituaaleja usein öljyä ja viiniä käyttäen, jatkamme silti myös Kristuksen ruumista haavoittavaa hajaannusta. Kristittyjen hajaannuksen parantuminen edistää kansakuntien parantumista.

Rukous

Armollinen Jumala,

sinä, joka olet kaiken rakkauden ja hyvyyden lähde:

auta meitä näkemään lähimmäisemme tarpeet.

Osoita meille, mitä voimme tehdä edistääksemme parantumista.

Muuta meitä, niin että voimme rakastaa kaikkia veljiämme ja sisariamme.

Auta meitä voittamaan jakautumisen esteet,

että voisimme rakentaa rauhan maailmaa yhteiseksi hyväksi.

Me kiitämme sinua siitä, että uudistat luomakuntasi

ja johdat meitä tulevaisuuteen, joka on täynnä toivoa:

sinä, joka olet kaiken Herra eilen, tänään ja iankaikkisesti. Aamen.

Kuudes päivä: Herra, muuta seurakuntamme majataloiksi, jotka toivottavat apua tarvitsevat tervetulleiksi.

Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta. (Luuk. 10:34)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

1. Moos. 18:4-5

Psalmi 5:11-12

Mietiskely

Samarialainen hoiti rosvojen käsiin joutunutta miestä. Hän näki ennakkoluulojen ja -asenteiden tuolle puolen. Samarialainen näki apua tarvitsevan ja vei hänet majataloon. "Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.'" (Luuk. 10:35).

Vieraanvaraisuus ja solidaarisuus ovat välttämättömiä kaikissa ihmisyhteisöissä. Ne edellyttävät muukalaisten, ulkomaalaisten, maahanmuuttajien ja kodittomien vastaanottamista. Meillä on kuitenkin taipumus epäillä lähimmäisiämme silloin, kun kohtaamme turvattomuutta, epäluuloa ja väkivaltaa. Vieraanvaraisuus on tärkeä todistus evankeliumista, erityisesti uskonnollisen ja kulttuurisen moniarvoisuuden yhteydessä. "Toisen" toivottaminen tervetulleeksi sekä vieraanvaraisuuden hyväksyminen toiselta vuorollaan ovat ekumeenisen vuoropuhelun ytimessä. Kristittyjä haastetaan muuttamaan kirkkomme majataloiksi, joissa lähimmäisemme voivat löytää Kristuksen. Tällainen vieraanvaraisuus on merkki rakkaudesta, jota kirkkomme tuntevat toisiaan ja kaikkia kohtaan. Kun me Kristuksen seuraajina ylitämme tunnustuskuntiemme perinteiden rajat ja päätämme harjoittaa ekumeenista vieraanvaraisuutta, muutomme muukalaisista lähimmäisiksi.

Rukous

Rakkauden Isä,
sinä näytit meille Jeesuksessa vieraanvaraisuuden merkityksen huolehtimalla hauraasta ihmiskunnastamme.
Auta meitä tulemaan sellaiseksi yhteisöksi,

joka toivottaa itsensä hylätyksi ja eksyneeksi tuntevat tervetulleiksi rakentamalla taloa, johon kaikki ovat tervetulleita.

Anna meidän tulla lähemmäksi toisiamme, kun tarjoamme maailmalle ehdotonta rakkauttasi.

Tätä rukoilemme Pyhän Hengen ykseydessä. Aamen.

Seitsemäs päivä: Herra, näytä meille, kuinka meidän tulee kohdata lähimmäisemme.

Jeesus sanoi: "Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn miehen lähimmäinen?" (Luuk. 10:36)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

Fil. 2.1-5

Psalmi 10:17-18

Mietiskely

Vertauksen lopussa Jeesus kysyi lainopettajalta: kuka oli uhriksi joutuneen lähimmäinen? Lainopettaja vastasi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Hän ei sanonut "samarialainen", ja saatamme kuvitella, että juuri samarialaisten ja juutalaisten välinen vihamielisyys vaikeutti tämän myöntämistä. Lähimmäiset löytyvät usein mitä odottamattomimpien ihmisisten joukosta ja jopa niistä, joiden nimeä tai alkuperää meidän on vaikea lausua. Nykymaailmassa, jossa polarisoitunut politiikka asettaa usein eri uskonnollisiin identiteetteihin kuuluvat toisiaan vastaan, haastaa Jeesus meitä tämän vertauksen avulla näkemään, kuinka tärkeä on kutsumuksemme ylittää ne rajat ja muurit, jotka erottavat meitä toisistamme.

Lainopettajan tavoin meitä haastetaan pohtimaan, miten elämme elämäämme, ei vain sen kannalta, teemmekö hyvää vai emme, vaan myös sen suhteen, laiminlyömmekö papin ja leeviläisen tavoin laupiaan toiminnan.

Rukous

Pyhä Jumala,

Poikasi Jeesus Kristus tuli keskellemme osoittaakseen meille myötätunnon tien.

Auta meitä Henkesi avulla noudattamaan hänen esimerkkiään,

palvelemaan kaikkien lastesi tarpeita
ja niin todistamaan yhdessä kaikkien kristittyjen kanssa
sinun moninaisesta rakkaudestasi ja armostasi.
Tätä rukoilemme Jeesuksen nimessä. Aamen.

Kahdeksas päivä: Herra, olkoon yhteytemme merkinä sinun valtakunnastasi.

Jeesus sanoi: "Mene ja tee sinä samoin." (Luuk. 10:37)

Täydentävät Raamatun lukukappaleet

Room. 12:9-13

Psalmi 41:1-2

Mietiskely

Näiden sanojen kautta - "Mene ja tee sinä samoin" - Jeesus lähettää jokaisen meistä ja jokaisen kirkkomme ja seurakuntamme elämään todeksi hänen rakkauden käskyään. Pyhän Hengen innoittamina meidät on lähetetty olemaan "toisia kristuksia", jotka myötätunnossa ja armossa kurottavat auttamaan kärsivää ihmiskuntaa. Kuten laupias samarialainen kohteli loukkaantunutta, mekin voimme päättää, ettemme hylkää erilaisia, vaan sen sijaan vaalimme läheisyyden ja hyvántahtoisuuden kulttuuria.

Mitä Jeesuksen kutsu "mene ja tee sinä samoin" merkitsee omassa elämässäni? Mitä tämä Kristuksen kutsu merkitsee suhteissani muiden kirkkojen jäseniin? Kuinka voimme yhdessä laupiaasti todistaa Jumalan rakkaudesta? Meidät on Kristuksen lähettiläinä (vrt. 2. Kor. 5:20) kutsuttu suostumaan sovintoon Jumalan ja toistemme kanssa, jotta yhteytemme juurtuisi ja kasvaisi niin kirkoissamme kuin yhteisöjen välisistä konflikteista kärsivillä alueilla, kuten Sahelin alueella.

Keskinäisen uskon ja luottamuksen kasvaessa meidän on helpompi paljastaa haavamme, kirkolliset haavat mukaan lukien, siten että Kristuksen rakkaus voi tulla luoksemme ja parantaa meidät toistemme rakkauden ja huolenpidon kautta. Se että kristityt tavoittelevat ykseyttä yhdessä, auttaa luomaan uudelleen ihmisten välisiä suhteita siten, että väkivalta voi väistyä solidaarisuuden ja rauhan tieltä.

Rukous

Taivaallinen Isä,
me kiitämme sinua Pyhän Hengen lahjasta, elämän antajasta,
joka tekee meidät avoimiksi toisillemme, ratkaisee konfliktit,
ja vahvistaa yhteytemme siteet.

Anna meidän kasvaa keskinäisessä kiintymyksessä
ja halussa julistaa evankeliumin sanomaa yhä uskollisemmin,
että maailma voisi yhdistyä ja toivottaa tervetulleeksi Rauhan
Ruhtinaan. Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Aamen.

JULISTUS

KAHDESTA EKUMENISESTA RUKOUSPÄIVÄSTÄ

VUONNA 2024

”Rakasta Herraa Jumalaasi ... ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”
(Luuk. 10:27)

Ihminen on tarkoitettu elämään muiden ihmisten kanssa. Voimme pitää asiaa itsestään selvänä, mutta todellisuus on näyttänyt, että asian äärellä on syytä rauhoittua. Tästä syystä vuoden 2024 rukousviikon teema muistuttaa meitä lähimmäisten huomioimisen tärkeydestä. Oikeudenmukaisuus ja sovinto ovat läsnä rukouspäivinä 18. tammikuuta ja vastuuviikolla 24. lokakuuta.

Elämme erilaisten murrosten aikaa. Vastakkainasettelu on lisääntynyt puheissa, sosiaalisessa mediassa ja ihmisten mielissä. Varsinkin lapset ja nuoret ovat kantaneet huolta kiristyneestä ilmapiiristä. Koulujen pihilla etenkin maahanmuuttajataustaiset lapset ja nuoret kohtaavat usein hyväksynnän sijaan ulkopuolisuutta, joka tuo mukanaan lisää katkeruutta ja väärinymmärryksiä.

Rakennetaan siis yhdessä yhteiskunta, jossa toivo on pelkoa vahvempi. Tässä työssä me jo vartuneemmat sukupolvet olemme paljon vartijoita esimerkkinä voimin. Tukekaamme siis heitä, joilla on vaikeuksia saada äänensä kuulluksi. Katsokaamme, että teemme osaltamme kaikkemme sen eteen, että jokaisella ihmisellä olisi sosiaalinen turvaverkko ympärillään. Joskus voi olla nimittäin niin, että saatamme tarvita vuorostamme muiden apua.

Kohdatkaamme siis lähimmäisemme rakkaudella ja hyvyydellä. Näin me haluamme myös itseämme kohdeltavan. Vaikeina aikoina olemme vahvempia vain yhdessä.

Helsingissä 25.11.2023

Tasavallan presidentti
Sauli Niinistö

RUKOUSPÄIVIEN RAAMATUNTEKSTIT 2024

18.1. *Kristittyjen ykseyden rukouspäivä*

Hoos. 2:16–23

– Katso! Minä suostuttelen hänet mukaani, vien hänet autiomaahan, puhun hänelle suloisesti.

Siellä minä annan hänelle viinitarhoja, minä muutan Akorinlaakson toivon portiksi. Siellä hän vastaa kutsuuni kuin nuoruutensa päivinä, kuin silloin, kun hän lähti Egyptistä.

Sinä päivänä – näin puhuu Herra – hän on sanova minulle: »Minun mieheni!» eikä hän enää sano: »Minun baalini!»

Minä poistan baalien nimet hänen huuliltaan, niitä ei enää mainita.

Sinä päivänä minä luon rauhan: Villieläimet, taivaan linnut, maan matelijat eivät enää tuota vaaraa. Minä särjen jousen ja miekan, niin ettei sotia enää käydä. Minä annan kansani asua turvassa.

Minä kihlaan sinut, otan omakseni ainiaaksi, minä liitän sinut itseeni vanhurskauden ja oikeuden sitein, rakkaudella ja hyvyydellä.

Minä liitän sinut itseeni uskollisuuden sitein, ja sinä tulet tuntemaan Herran.

Tuona päivänä minä vastaan pyyntöihin, sanoo Herra, minä vastaan taivaan pyyntöön, ja taivas vastaa maalle.

Ef. 2:12–22

Siihen aikaan te elitte ilman Kristusta, Israelin kansan ulkopuolella ja osattomina liitoista ja niiden lupauksista, olitte maailmassa vailla toivoa ja vailla Jumalaa. Mutta nyt Jumala on Kristuksessa Jeesuksessa, hänen veressään, tuonut lähelleen teidät, jotka ennen olitte kaukana hänestä.

Kristus on meidän rauhamme. Hän on tehnyt nämä kaksi ihmisryhmää yhdeksi ja kuolemallaan hajottanut niitä erottaneen vihollisuuden muurin. Hän on kumonnut lain käskyineen ja säädöksineen, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, ja näin hän on tehnyt rauhan. Ristillä kuollessaan hän omassa ruumiissaan sai aikaan sovinnon Jumalan ja näiden molempien välille ja teki näin lopun vihollisuudesta. Hän tuli julistamaan rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä. Hän on avannut meille molemmille pääsyn Isän luo yhden ja saman Hengen johdattamina. Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on

itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeliksi, ja hän liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen.

Luuk. 10:25–37

Muuan lainopettaja halusi panna Jeesuksen koetukselle. Hän kysyi: »Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?» Jeesus sanoi hänelle: »Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?» Mies vastasi: »Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.» Jeesus sanoi: »Oikein vastasit. Tee näin, niin saat elää.»

Mies tahtoi osoittaa, että hän noudatti lakia, ja jatkoi: »Kuka sitten on minun lähimmäiseni?»

Jeesus vastasi hänelle näin: »Eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiehensä ja jättivät hänet henkivieveriin. Samaa tietä sattui tulemaan pappi, mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi. Samoin teki paikalle osunut leeviläinen: kun hän näki miehen, hänkin väisti ja meni ohi.

»Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli. Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta. Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.' Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn miehen lähimmäinen?»

Lainopettaja vastasi: »Se, joka osoitti hänelle laupeutta.» Jeesus sanoi: »Mene ja tee sinä samoin.»

24.10. Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä

5. Moos. 10:17–19

Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee myös teidän

rakastaa muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä.

Roomalaiskirje 13:8–10

Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain vaatimukset. Käskyt »Älä tee aviorikosta», »Älä tapa», »Älä varasta», »Älä himoitse», samoin kaikki muutkin, voidaan koota tähän sanaan: »Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.» Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään paha. Näin rakkaus toteuttaa koko lain.

Matteus 5:38–48

»Teille on opetettu: 'Silmä silmästä, hammas hampaasta.' Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle vasenkin. Jos joku yrittää oikeutta käymällä viedä sinulta paidan, anna hänelle viittasikin. Jos joku vaatii sinut mukaansa virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkäsi sille, joka haluaa lainata sinulta. »Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehianne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille. Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin? Jos te tervehditte vain ystäviänne, mitä erinomaista siinä on? Eivätkö pakanatkin tee niin? Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

Liite 2

Burkina Fason ekumeeninen tilanne

Burkina Fasossa on muodostettu erilaisia ekumeenisia toimielimiä kristillisten kirkkojen koettua yhä suurempaa tarvetta ykseyteen. Näihin kuuluvat Evankelikaalien kirkkojen ja lähetysjärjestöjen liitto (FEME), jonka puheenjohtajana toimii pastori Henri Yie; ja Evankelikaalisten kirkkojen, lähetysjärjestöjen ja palvelujen neuvosto (CEMMEB), joka on sellaisten protestanttisten kirkkojen ryhmittymä, jotka eivät ole FEME:n jäseniä ja jota johtaa pastori Karim Zongo Ouagadougoun Kansainvälisestä kirkosta. Näiden lisäksi on myös Burkina Fason reformoitujen protestanttisten kirkkojen yhdistys, jota johtaa pastori Moumouni Ouédraogo. Tämä on nuori paikallisten kirkkojen ryhmä, joka kuuluu Länsi-Afrikan kristillisten neuvostojen ja kirkkojen yhteisöön, Koko Afrikan kirkkojen konferenssiin, Reformoitujen kirkkojen maailmanyhteisöön ja Kirkkojen maailmanneuvostoon.

Katolisen kirkon osalta ekumeniaa käsitelleeseen Burkina-Nigerin sääntömääräiseen piispainkokoukseen helmikuussa 2014 osallistui edustajia myös Assemblies of God -helluntaikirkosta. Samalla perustettiin piispallinen ekumeenisen dialogin komissio, joka aloitti tutkimuksen Burkina Fasossa toimivista kirkollisista yhteisöistä ja Kirkkojen maailmanneuvoston vuoden 1982 Uskon ja kirkkojärjestyksen (Faith and Order) niin sanotun ”Liman tekstin” Kaste, ehtoollinen ja virka vastaanotosta. Tutkimuksen pääpaino oli kasteen vastavuoroisessa tunnustamisessa ja siinä, mitä haasteita tulisi tämän suhteen voittaa. Tutkimuksen tuloksista tuotettiin yhteenveto Kardinaali Paul Zoungnanan keskuksessa marraskuussa 2017. Kristityt ovat selvästi tietoisia ja haluavat todella löytää uudelleen ykseytensä Kristuksessa. Burkina Fason kirkot tunnistavat sen, että kristittyjen väliset erimielisyydet haavoittavat paitsi kirkkoa myös Kristusta ja meitä kristittyjä, ja siksi ne ovat rakentaneet siltoja sitoutuen ”lähtemään ekumenian tielle” aikomatta kääntyä siltä takaisin, ja siten ”kuuntelemaan Herran Henkeä”.¹

Ekumeenisen dialogin paikat

Kirkkojen välillä tehdään yhteistyötä ekumeenisen dialogin osoittamaan suuntaan. Tärkeä esimerkki tästä on Raamattuseuran

1 Paavi Johannes Paavali II, Ut Unum Sint § 3 (1995).

raamatunkäännöstyö, jonka myötä Raamattu tulee saatavaksi maan eri kielillä. Raamattuja jaetaan järjestämällä Raamattu-päiviä tai Raamattu-kuukausia.

"Hengellistä ekumeniaa" eletään läpi Kristittyjen ykseyden rukousviikon, joka tunnetaan ekumeenisen toiminnan sieluna Burkina Fasossa. Seurakunnat järjestävät tuolloin toisinaan yhteisiä konsertteja. Katolinen kirkko ja eräät muut yhteisöt tunnustavat niiden toisten kristillisten kirkkokuntien kasteen, jotka kastavat trinitaarisen formulaa mukaan vedellä. Raamatullista lähentymistä koskeva ekumeeninen dialogi sekä solidaarisuus kirkkojen yhteisessä työssä ovat tuottaneet ilmeistä hedelmää.

Havaittavissa olevat vaikeudet

Kristittyjen ykseyden puolesta tehdyn työn tiellä on havaittu esteitä. Näihin kuuluvat motivaation ja innostuksen puute; pysyvät asenteet, joita leimaavat keskinäinen pelko, epäluulo ja epäluottamus; ekumeenisissa kysymyksissä koulutettujen kirkonihmisten puute; kysymys edustavuudesta; ongelmat kasteen vastavuoroisessa tunnustamisessa; sekä akateemisen keskustelufoorumien ja yhteisen ekumeenisen avioliittovalmennuksen puute.

Näiden vaikeuksien kohdalla Burkina Fasossa kristilliset kirkot ja tunnuskunnat voivat liittyä paavi Johannes Paavali II:n kysymykseen: "kuinka pitkä matka meillä vielä on kuljettavana siihen siunattuun päivään, jolloin olemme päässeet täydelliseen ykseyteen uskossa ja voimme viettää sovussa Herran pyhää eukaristiaa".²

Toivon pilkahduksia

On mahdollista ottaa useita askelia kohti syvempiä kirkkojen välisiä suhteita ja sovintoa. Näihin kuuluvat esimerkiksi kristittyjen ykseyden rukousviikon syvempi vietto ja yhteinen järjestäminen sekä muut ekumeeniset rukoukset ja juhlat, kirkkojen välisten ystävällisten vierailujen edistäminen, ekumeniaa käsittelevien virallisten tekstien kääntäminen, kristittyjen kasvattaminen ekumeenisessa hengessä, Chemin Neuf -yhteisön hyödyntäminen ekumeenisessa avioliittovalmennuksessa ja eri tunnustuksista tulevien pariin tukemisessa sekä hengellisten kokemusten jakaminen. Kirkkojen on

2 Sama § 77.

välttämätöntä sisällyttää pastoraalisiin suunnitelmiinsa ekumeenisia aloitteita ja edistää ekumeenista kasvatusta ja koulutusta seurakunnan työntekijöiden ja kaikkien uskovien keskuudessa.

Todelliseen ekumeeniseen dialogiin ilman vääränlaista irenismiä tarvitaan todellista hengellistä, pastoraalista ja kirkollista kääntymystä vailla kenenkään käännättämistä. Kristittyjen ykseys, jonka lähde ja perimmäinen päämäärä on Isän, Pojan ja Pyhän Hengen rakkaudessa, tulee armosta, jonka saamiseksi on välttämätöntä kääntyä rukouksessa Jumalan puoleen.

Liite 3

Chemin Neuf -yhteisön (CCN) lyhyt esittely

CCN on Lyonissa vuonna 1973 syntynyt katolinen yhteisö, jolla on ekumeeninen kutsumus ja joka toimii nykyään viidellä eri mantereella. Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen dynamiikka innoitti sitä samoin kuin monia muita uusia yhteisöjä, ja se on juurtunut sekä ignatiaaniseen perinteeseen että karismaattisen uudistumisen kokemukseen - eli elämään Pyhässä Hengessä. Pariskunnat, vihityt veljet ja sisaret, naiset ja miehet eri maista ja kulttuureista ovat päättäneet lähteä seikkailulle seuraamaan Kristusta yhteisöelämässä. Asuminen samalla alueella tai saman katon alla tuottaa heille päivittäin kokemuksen siitä, kuinka omasta jakaminen itse asiassa lisää yhteistä hyvää. Itsensä jakaminen tekee heistä yhä todempia veljiä ja sisaria. Jokapäiväisen jaetun elämän nöyrä polku auttaa kokemaan sen, kuinka erilaisuuden kohtaaminen on rikkautta etenkin silloin, kun siinä joudutaan kohtaamaan sovinnon tekemisen haaste. Tästä yhteydestä kumpuaa yhteisön keskiössä oleva ilo ja juhla.

CCN:lla on 2400 jäsentä 30 maassa ja 80 hiippakunnassa. Heistä 400 on vihitty naimattomuuteen pitäen sisällään 120 pappia. Yhteisön perusti isä Laurent Fabre, jota seurasi vuonna 2016 yhteisön johtajana isä François Michon. CCN:lla on Burkina Fasossa noin seitsemänkymmentä sitoutunutta jäsentä, jotka ovat pääasiassa aviopareja, mutta joiden joukossa on myös pappi ja sisareksi vihitty. (Lisätietoja: <https://www.chemin-neuf.fr> tai <http://bf.chemin-neuf.org>.)

Chemin Neuf -yhteisöllä on ekumeeninen kutsumus: "että he kaikki olisivat yhtä" (Joh. 17:21). "Uskallamme uskoa kirkon näkyvään

ykseyteen ja olemme saaneet kutsun työskennellä sen ykseyden puolesta kaikella voimallamme." (Säännöt, s. 20). Jeesus rukoili ensimmäisenä ykseyden puolesta ja CCN:n jäsenet haluavat omistautua tälle rukoukselle. "Mitä tahansa me voimme yhdessä tehdä, sen teemme." Katolilaiset, protestantit, evankelikaalit, helluntailaiset, ortodoksit ja anglikaanit - kaikki jakavat jokapäiväisen elämänsä ja suorittavat tehtävänsä yhdessä. He toimivat näin todistaakseen yhdessä Isän rakkaudesta kaikkia lapsiaan kohtaan. Tällä matkalla he tekevät monimuotoista ekumeenista yhteistyötä ja haluavat tuoda kirkkonsa mukaan siihen ja luoda siten vahvoja siteitä kaikkiin ihmisiin heidän ympärillään.



Kristittyjen
ykkseyden
rukousviikko



Böneveckan
för kristen
enhet

Vem är då min nästa?

Ekumeniska böneveckan för kristen enhet är ett utmärkt tillfälle att knyta kontakter med kristna i ditt lokalsamhälle och samtidigt att uppleva gemenskap med kristna världen över. Texten om den barmhärtige samariern är en påminnelse om hur angeläget Jesu budskap var för hans lyssnare då och fortfarande är i vår tid. I liknelsen om den barmhärtige samariern (Luk 10:25-37) fick den som utsatts för våld inte hjälp av en medlem av det egna folket utan av en samarier som kom utifrån.

Även om alla andra signaler runt omkring oss uppmanar oss att hålla oss till våra egna, att låsa fast oss i "vi och dem"-uppdelningen som verkar vara en säker lösning i oroliga tider, kan vi inte ignorera Jesu uppmaning att se vår nästa i främlingen. Exemplet med den barmhärtige samariern uppmantrar var och en av oss att möta vår nästa med kärlek och godhet.

Evangelietexten är en metaforisk påminnelse om hur Jesus också kommer utifrån och bryter ner alla de barriärer som skiljer människor åt. Mänskligheten är uppdelad i olika läger, men i Jesu verksamhet bryts skiljemurarna ner. I det aktuella materialet beskriver kristna i Burkina Faso hur evangeliet utmanar dem i ett instabilt säkerhetsläge, men hur de också vill tro att Kristi kärlek som förenar kristna är starkare än deras splittringar. Under böneveckan har vi möjlighet att reflektera över vad detta kan betyda i våra egna liv och i våra kyrkor. Förhoppningsvis kan dessa reflektioner och böner ge uppmuntran och enhet under hela året.

Med önskan om välsignad bönevecka!

Redaktionskommittén

Den bibliska texten

Luk 10:25-37

25 En laglärare som ville sätta honom på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« 26 Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« 27 Han svarade: »Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.« 28 Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« 29 För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« 30 På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. 31 En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi.

32 På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. 33 Men en samaritaner som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. 34 Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. 35 Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värdshuset och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' 36 Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« 37 Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

INTRODUKTION AV TEMAT FÖR ÅRET 2024

**”Du skall älska Herren din Gud ... och din nästa som dig själv.”
(Lukasevangeliet 10:27)**

Detta material för Böneveckan 2024 förbereddes av en ekumenisk arbetsgrupp från Burkina Faso, under ledning av den lokala Chemin Neuf-kommuniteten (CCN).¹ Det tema som valts är ”Du skall älska Herren din Gud ... och din nästa som dig själv.” (Luk 10:27). Bröder och systrar från det katolska ärkestiftet Ouagadougou, protestantiska kyrkor, ekumeniska organ och CNN i Burkina Faso bjöd på sig själva när de samarbetade kring att ta fram bönerna och reflektionerna, och de fick erfara att ett sådant samarbete i sig själv kan leda till verklig ekumenisk omvändelse.

Att älska Gud och vår nästa mitt i en säkerhetskris

Burkina Faso ligger i Västafrika, i Sahel-regionen som också innefattar grannländerna Mali och Niger. Landet täcker ett område på 174 000 km² och har 21 miljoner invånare från omkring sextio folkgrupper. När det gäller religion är omkring 64 % av befolkningen muslimer, 9 % tillhör traditionella afrikanska religioner och 26 % är kristna (20 % katoliker, 6 % protestanter). Dessa tre religiösa grupper finns i landets alla områden och i praktiskt taget varje släkt.

Burkina Faso genomlever för närvarande en säkerhetskris som påverkar alla trosgemenskaper. Efter att en stor jihadist-attack iscensattes från utlandet 2016, har säkerhetssituationen i Burkina Faso försämrats dramatiskt, och därmed även den sociala sammanhållningen. Landet har fått utså ett ökat antal terroristattacker, laglöshet och människohandel. Det har lett till mer än tre tusen människors död och nästan två miljoner interna flyktingar. Tusentals skolor, vårdcentraler och rådhus har stängts, och mycket infrastruktur för såväl transporter som av annan socioekonomisk art har ödelagts. Attacker på specifika etniska grupper ökar risken för konflikter mellan olika folkgrupper. I detta trängda säkerhetsläge undergrävs den sociala sammanhållningen, freden och

¹ Mer information om CCN finns i en bilaga till den engelska texten:
”Appendix 3”

den nationella enheten. Kristna kyrkor har medvetet valts som mål för väpnade attacker. Präster, pastorer och andra församlingsmedarbetare har dödat under pågående gudstjänster. Det är fortfarande okänt hur det har gått för andra som kidnappats. När detta skrivs saknar staten kontroll över mer än en femtedel av landets yta. I dessa områden kan kristna inte längre öppet utöva sin tro. På grund av terrorism har merparten av kristna kyrkor i landets nordliga, östliga och nordvästliga delar stängts. Det firas inte längre några offentliga kristna gudstjänster i många av dessa områden. Där gudstjänster fortfarande kan firas under polis skydd, vanligtvis i större städer, har man tvingats korta ner dem av säkerhetsskäl. Det är viktigt att inse att trots ansträngningar från både staten och religiösa gemenskaper blir landet alltmer instabilt då extrema grupper blir vanligare. Trots det spirar ett visst mått av solidaritet mellan de kristna, muslimska och traditionella religionerna. Deras ledare arbetar för att hitta hållbara lösningar för fred, social sammanhållning och försoning. Därför gör den katolska biskopsmöteskommisionen för kristen-muslimsk dialog i Burkina-Niger stora ansträngningar för att stödja det interreligiösa och interetniska samarbetet mellan kristna och muslimer.

Enskilda kyrkor fortsätter att organisera daglig bön och fasta som ett sätt att hörsamma regeringens vädjan om att be för fred, social sammanhållning och försoning. Katolska och protestantiska kyrkor har intensifierat sina ansträngningar att stödja människor som har tvångsförflyttats. Reflektion och medvetandegörande möten har organiserats för att främja en bättre förståelse för situationen och värdet av samhörighet, och för att utveckla strategier för att en varaktig fred ska kunna skapas på nytt. Hoppet om det återspeglas också i ett Mossi-ordspråk: ”Oavsett stridens art eller längd, så kommer en tid för försoning.”²

Inbjudan att arbeta tillsammans med texter för Böneveckan för kristen enhet 2024 har utmanat de olika kyrkorna i Burkina Faso att vandra tillsammans, be och samarbeta i ömsesidig kärlek under en svår tid för deras land. Kristi kärlek, som förenar alla kristna, är starkare än deras skiljaktigheter och de kristna i Burkina Faso engagerar sig i att vandra gudskärlekens och kärlekens väg, till både Gud och sin nästa. De är förvissade om att Guds kärlek kommer att övervinna det våld som deras land nu plågas av.

2 Mossi-folket är den största etniska gruppen i Burkina Faso.

Bibeltexten

Kärlekens centrala roll i kristet liv

Kärlek är den kristna trons DNA. Gud är kärlek och ”Kristi kärlek har förenat oss till en”.³ Vi kan upptäcka vår gemensamma identitet i erfarenheten av Guds kärlek (jämför Joh 3:16) och visa den identiteten för världen genom det sätt vi älskar varandra (Joh 13:35). I det stycke som valts för Böneveckan för kristen enhet (Luk 10:25–37) bekräftar Jesus den traditionella judiska undervisningen i Femte Moseboken 6:5: ”Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft”, och Tredje Moseboken 19:18b: ”du skall älska din nästa som dig själv”. Den laglärde i evangelietexten frågar genast Jesus: ”Och vem är min nästa?” Frågan om hur långt skyldigheten att älska skulle sträckas var omdiskuterad bland laglärda.

Traditionellt hade man ansett denna skyldighet gälla de egna landsmännen och de utlänningar som bodde i landet. Senare, som en följd av främmande makters invasioner, tolkade man budet som att det inte gällde utlänningar från de ockuperande makterna. Med tiden, när judendomen delades upp i grupper, kom man att tolka det som att det bara gällde den egna grupperingen. Därför är frågan från den laglärde provocerande. Jesus svarar på frågan med en liknelse som tecknar en bild av en kärlek som sträcker sig långt bortom de gränser den laglärde kunde föreställa sig.

Många tidiga kristna författare som Origenes, Klemens av Alexandria, Johannes Krysostomos och Augustinus såg i liknelsen en bild för Guds hela frälsningsplan för världen. De såg mannen som kom ner från Jerusalem som en bild för hur Adam – alltså hela mänskligheten – kommer från paradiset till den här världen med alla dess faror och trasigheter, och rövarna som en bild för de fientliga världsliga makter som ansätter oss. De såg Kristus själv som den som, fylld av medlidande, kom och hjälpte den halvdöde mannen, behandlade såren och tog med honom till tryggheten i ett värdshus, som de såg som en bild för Kyrkan. Samariernas löfte att komma tillbaka såg de som ett förebådande av Herrens löfte att komma tillbaka.

Kristna är kallade att handla som Kristus genom att älska som den gode samariern: visa barmhärtighet och medlidande med dem som är

3 Ubi caritas (tillskriven Paulinus av Aquileia).

i nöd, oberoende av deras religiösa, etniska eller sociala identitet. Det är kärleken till vår nästa som ska få oss att hjälpa den andre, snarare än en gemensam identitet. Men den vision om kärleken till ”nästan” som Jesus framställer för oss är utsatt för hårda påfrestningar i dagens värld. Krig i många regioner, obalans i internationella relationer och orättvisor som skapas av strukturella regleringar påtvingade av västmakter eller andra externa aktörer, begränsar alla vår förmåga att älska som Kristus. Genom att lära oss älska varandra, oberoende av våra olikheter, kan vi som kristna bli en ”nästa” som samariern i evangeliet.

Ekumenikens väg

Jesus bad att hans efterföljare skulle vara ett (Joh 17:21) och därför kan kristna varken förlora hoppet om eller sluta be och arbeta för enhet. De är förenade genom sin kärlek till Gud i Kristus och genom sin erfarenhet av Guds kärlek till dem. De bekräftar denna troserfarenhet hos varandra när de ber, tillber och tjänar Gud tillsammans. Men i mellankyrkliga relationer är detta fortfarande en utmaning, även i Burkina Faso. Bristen på ömsesidig kunskap mellan kyrkorna och misstänksamhet mot varandra kan hindra det ekumeniska engagemanget. Några kan vara ängsliga att ekumenik kan leda till att man förlorar något av sin konfessionella identitet och till att den egna kyrkans tillväxt hindras. En sådan rivalitet mellan kyrkor är oförenlig med det Jesus bad om. I likhet med prästen och leviten i evangelietexten är det ofta rädsla som gör att kristna försummar tillfällen att knyta an till sina bröder och systrar. Under Böneveckan för kristen enhet ber vi Herren om att komma till vår hjälp och ta hand om våra sår så att vi kan gå ekumenikens väg med tillit och hopp.⁴

Kristen enhet i tjänst för fred och försoning

Det sammanhang som är specifikt för Burkina Faso visar på behovet av att sätta kärleken i centrum för strävan efter fred och försoning. Förlusten av värderingar och förlusten av känslan för att vi alla är människor samt ett minskat intresse för det gemensamma bästa, för hederlighet och integritet har ofta inneburit ett hot mot den strävan. Strävan efter försoning har också försvagats genom andlig utarmning och jakten på kortsiktiga fördelar. Ställda inför en sådan verklighet blir uppmaningen att vittna om Guds kärlek ännu mer brådskande.

⁴ För information om hur kyrkorna i Burkina Faso arbetar tillsammans, se bilagan ”Appendix 2” i den engelska versionen.

Att gå från splittring till enhet i Burkina Faso

Kristna gemenskaper i Burkina Faso försöker genom en ömsesidig gästfrihet att förverkliga kallelsen att älska. Det blir särskilt tydligt under Böneveckan för kristen enhet. De har bidragit med både mänskliga och ekonomiska resurser för översättningen av den ekumeniska franska Bibeln (Traduction Oecuménique de la Bible) till inhemska språk, och på så sätt hjälpt till med att föra kristna in i det ”värdshus” som Guds ord är (jämför Luk 10:34). Dessutom besöker de varandras kyrkor och tar del i gudstjänsterna där. De samarbetar också när det gäller att främja den mänskliga samhörigheten, freden och säkerheten i Burkina Faso. De ger Kristus till sina bröder och systrar när de tar hand om såren hos dem har sargats av fattigdom och svårigheter.

Men, som ett afrikanskt ordspråk lyder, ”Trädet får inte skymma skogen”. Dessa positiva exempel på ekumenik får inte dölja det faktum att det finns många utmaningar kvar på vägen mot enhet. Trots att de anstränger sig att vara en ”nästa” för alla som bekänner sig till den treenige Guden, så har kyrkorna i Burkina Faso svårt att verkligen älska varandra som Kristus uppmanar. Förhållandet dem emellan är ibland som det mellan samarier och judar var: splittrade kulturellt och teologiskt och med ovänliga och fientliga relationer till varandra. Den fortsatta splittringen vanställer dem och de erkänner att de behöver en ekumenisk omvändelse för att kunna hälla helandets olja och vin på varandras sår.

Kyrkofäderna tolkade ofta värdshuset i liknelsen om den barmhärtige samariern som en bild för Kyrkan. Liksom samariern tog med sig den sårade mannen till värdshuset (kyrkan), så anförtror Kristus åt våra kyrkor världens sårade och behövande, för att ta hand om deras brustenheter och hjälpa dem att återfå sin hälsa. Detta uppdrag i tjänst för världen är samtidigt vägen till den enhet som är Guds gåva till sitt folk.

BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA

Dag 1: Hjälp oss, Herre, att leva våra liv vända mot dig

En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade:
”Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?”
(Luk 10:25)

Ytterligare bibelställen:

Romarbrevet 14:8–9

Psaltaren 103:13–18

Reflektion

”Vad skall jag göra för att vinna evigt liv?” Den viktiga frågan som en laglärd riktade till Jesus, utmanar var och en som tror på Gud. Den berör meningen med vårt liv på jorden och i evighet. På andra ställen i Bibeln ger Jesus den mest grundläggande definitionen av vad evigt liv är: ”att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus” (Joh 17:3). Att känna Gud innebär att upptäcka hans vilja och tillämpa den i våra liv. Alla människor vill leva fullt ut och i sanning, och det är också vad Gud önskar för oss (jämför Joh 10:10). Den helige Irenaeus sa: ”Guds ära är den levande människan.”

Livets existentiella realiteter, med splittring, själviskhet och lidande, tar oss många gånger bort från vårt sökande efter Gud. Jesus levde i det mysterium som en nära gemenskap med Fadern är. Och Fadern längtar efter att uppfylla alla sina barn med det eviga livets fullhet. Jesus är ”vägen” som leder oss till Fadern, vårt yttersta mål.

Så vår strävan efter evigt liv för oss närmare Jesus, och därmed leds vi närmare varandra och stärks i vår samhörighet på vägen mot kristen enhet. Låt oss vara öppna för vänskap och samarbete med kristna från alla kyrkor och samfund, och be om att en dag alla tillsammans få dela nattvardsbordet.

Bön

Livets Gud, du har skapat oss till att ha liv och liv i överflöd.

Vi ber om att kunna se längtan efter evigt liv i våra bröder och systrar. Vi ber att vi ska kunna leda andra till dig genom att beslutsamt följa Jesu väg. Det ber vi i hans namn. Amen.

Dag 2: Hjälp mig Herre att med hela mitt jag älska dig, min nästa och mig själv

Den laglärde svarade: ”Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.” (Luk 10:27)

Ytterligare bibelställen

Femte Moseboken 10:12–13

Psaltaren 133

Reflektion

Det kan tyckas som ett enkelt svar Jesus ger den laglärde. Det är ju taget direkt från Guds bud. Men att älska Gud på det sättet och vår nästa som oss själva kan ofta vara svårt. Budet att älska Gud kräver ett djupt engagemang som innebär att vi överger oss själva helt – och överlåter våra hjärtan och vårt förstånd till att tjäna Guds vilja. Vi kan be om nåden att följa Kristi exempel, han som överlämnade sig helt och sa: ”Men låt din vilja ske, inte min” (Luk 22:42). Han visade också sin stora kärlek till alla, inklusive sina fiender. Vi väljer inte vår granne, vår nästa. Att älska dem innebär att vara uppmärksam på deras behov, acceptera deras ofullkomlighet och uppmuntra dem i det de hoppas på och strävar efter. Samma hållning behövs på vår väg mot kristen enhet, med avseende på våra olika traditioner.

Kallelsen att älska sin nästa ”som sig själv” påminner oss om att vi behöver acceptera oss själva som vi är, medvetna om att Gud ser på oss med en barmhärtig blick och alltid är redo att förlåta. Kom ihåg att vi är del av Guds älskade skapelse. Respektera dig själv. Eftersträva fred med dig själv. Och på motsvarande sätt kan vi alla be om nåden att älska och acceptera vår egen kyrka eller församling, med dess tillkortakommanden, och överlåta allt åt Fadern som förnyar oss genom den heliga Anden.

Bön

Herre, ge oss nåden att lära känna dig allt djupare, så att vi kan älska dig med hela vår varelse. Ge oss ett rent hjärta, som kan älska vår nästa som oss själva. Må den heliga Anden, som du ger, förmå oss att se din närvaro i våra systrar och bröder så att vi älskar med samma villkorlösa kärlek som du älskar oss med. Genom Kristus vår Herre. Amen.

Dag 3: Herre, öppna våra hjärtan för dem vi inte ser.

”Vem är min nästa?” (Luk 10:29)

Ytterligare bibelställen

Romarbrevet 13:8–10

Psaltaren 119:57–63

Reflektion

Den laglärde ville rättfärdiga sig själv, och hoppades att den ”nästa” han blivit kallad att älska skulle vara en som har samma tro och hör till samma folk som han själv. Det är en naturlig mänsklig instinkt. När vi bjuder in människor till vårt hem är det ofta sådana som har samma sociala status, samma livssyn och värderingar som vi.

Vi människor väljer instinktivt det som är bekant. Så är det också med våra kyrkliga gemenskaper. Men Jesus leder den laglärde och åhörarna djupare in i deras tradition genom att påminna dem om deras skyldighet att välkomna och älska alla, oberoende av religion, kultur och social status. Evangeliet lär oss att det inte finns något extraordinärt med att älska dem som är som vi. Jesus styr oss mot en radikal syn på vad det är att vara mänsklig. Liknelsen illustrerar på ett väldigt tydligt sätt vad Kristus förväntar sig av oss: att öppna och vidga våra hjärtan och vandra hans vägar genom att älska andra så som han älskar oss. Jesus ställer faktiskt en motfråga till den laglärde: den avgörande frågan är inte ”vem är min nästa” utan ”vem visade sig vara en nästa åt den nödstälde”? Vår tid, som är präglad av osäkerhet och rädsla, gör att vi möter en verklighet där misstillit och otrygghet präglar relationer. Då blir liknelsens utmaning till oss idag: ”För vem är jag en nästa”?

Bön

Kärlekens Gud, som skriver kärlek i våra hjärtan, ingjut modet i oss att se bortom oss själva och se vår nästa i dem som är olika oss själva, så att vi verkligen följer Jesus Kristus, vår broder och vår vän, som är Herre i all evighet. Amen.

Dag 4: Må vi aldrig vända oss bort från dem som är i nöd.

När han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi.
(Luk 10:31)

Ytterligare bibelställen

Jesaja 58:6–9a

Psaltaren 34:15–22

Reflektion

Prästen och leviten som viker åt sidan och går förbi kan ha haft goda religiösa skäl till att inte hjälpa: de hade kanske gjort sig redo för att utföra vissa religiösa ritual och riskerade att utsätta sig för rituell orenhet om mannen hade varit död. Men vid många tillfällen riktar Jesus kritik mot religiösa ledare för att de värderar regler som viktigare än skyldigheten att alltid göra gott.

I början på bibeltexten för Böneveckan står det att den skriftlärde ville visa att han var rättfärdig. Prästen och Leviten i liknelsen tyckte nog också att de hade handlat rätt. Hur långt är vi som kristna beredda att gå bortom konventioner?

Ibland kan kyrkligt och kulturellt skapad närsynthet hindra oss från att se vad som uppenbaras genom de liv och vittnesbörd som bärs fram av systrar och bröder i andra kristna traditioner. När vi öppnar våra ögon för att se hur Guds kärlek uppenbaras genom andra kristna dras vi närmare dem och dras på så sätt in i en djupare enhet med dem. Den här liknelsen som Jesus berättade utmanar oss inte bara att handla gott, utan också till att vidga vår blick. Vi lär oss vad som är gott och heligt, inte bara av dem som delar vår konfessionella och religiösa världsbild, utan också av dem som är olika oss. Den barmhärtige samariern är ofta någon annan än vi förväntar oss.

Bön

Herre Jesus Kristus, vi ber att när vi vandrar med dig mot enhet, våra ögon inte ska titta bort utan vara vidöppna mot världen. Och att vi på vår färd genom livet, ska stanna upp och sträcka oss ut mot andra, ta hand om de sårade och genom det upptäcka din närvaro i dem, du som lever och råder från evighet till evighet. Amen.

Dag 5: Herre, hjälp oss att se såren och finna hopp.

Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. (Luk 10:34)

Ytterligare bibelställen

Joel 2:23–27

Psaltaren 104:14–15, 27–30

Reflektion

Den barmhärtige samariern gjorde vad han kunde utifrån sina resurser: han hällde olja och vin på mannens sår, förband dem och lade honom på sitt lastdjur. Han gick ännu längre genom att lova att betala för omvårdnaden. När vi ser på världen med samariernas blick kan varje situation bli en möjlighet att hjälpa dem som är i nöd. Det är då kärleken kommer till uttryck. Den barmhärtige samarierns goda exempel motiverar oss att fråga oss själva hur vi ska reagera gentemot vår nästa. Han gav mannen vin och olja, och upprättade honom på så sätt och gav honom hopp. Vad kan vi ge så att vi kan bli delaktiga i Guds verk med att hela en söndrad värld?

Denna söndring i vår värld visar sig som osäkerhet, rädsla, misstro och splittring. Det drar skam över oss kristna att denna splittring finns också mellan oss. Trots att vi ofta samlas runt sakramenten och andra ritualer för helande, försoning och tröst, där vi ofta använder olja och vin, framhårdar vi ändå i de splittringar som sårar Kristi kropp. När splittring mellan oss kristna helas främjar det helandet i och mellan länder.

Bön

Barmhärtige Gud, du källa till all kärlek och godhet, hjälp oss att se vad vår nästa behöver. Visa oss vad vi kan göra för att bidra till helande.

Förvandla oss, så att vi kan älska våra bröder och systrar. Hjälp oss att övervinna de hinder som splittring skapat, så att vi kan bygga en fredlig värld för allas bästa. Tack för att du förnyar din skapelse och leder oss mot en framtid full av hopp, du som är Herre över allt, igår, idag och i evighet. Amen.

Dag 6: Herre, gör våra kyrkor till ”värdshus” som tar emot de nödställda.

Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. (Luk 10:34)

Ytterligare bibelställen

Första Moseboken 18:4–5

Psaltaren 5:11–12

Reflektion

Mannen som överfölls av rånare togs om hand av en samarier. Samariern såg bortom fördomar och partiskhet. Han såg någon som behövde hjälp och tog honom till ett värdshus. ”Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: ’Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.’” (Luk 10:35)

I varje mänskligt samhälle är gästfrihet och solidaritet väsentliga. De kräver att vi välkomnar främlingar, utlänningar, migranter och hemlösa människor. Men när vi drabbas av osäkerhet, misstänksamhet och våld har vi en tendens att misstro vår nästa. Gästfrihet är ett viktigt sätt att vittna om evangeliet, i synnerhet i de sammanhang där det råder religiös och kulturell pluralism. Att välkomna ”den andre” och i sin tur själv bli välkomnad utgör själva kärnan i all ekumenisk dialog. Vi som är kristna utmanas att förvandla våra kyrkor till värdshus där vår nästa kan finna Kristus. En sådan gästfrihet blir ett tecken på den kärlek som våra kyrkor hyser för varandra och för alla. När vi som Kristi efterföljare rör oss bortom våra konfessionella traditioner och väljer att utöva ekumenisk gästfrihet, rör vi oss från att vara främlingar, till att vara varandras nästa.

Bön

Kärlekens Fader, i Jesus visade du oss vad gästfrihet är genom att visa omsorg om vår sårbara mänsklighet. Hjälp oss att bli en gemenskap som tar emot dem som känner sig övergivna och vilsna, genom att bygga ett hus där alla är välkomna. Vi ber att vi ska komma varandra närmare när vi erbjuder världen din villkorlösa kärlek. Det ber vi om i den heliga Andens enhet. Amen.

Dag 7: Herre, visa oss hur vi kan bemöta vår nästa.

Jesus frågade: ”Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?” (Luk 10:36)

Ytterligare bibelställen

Filipperbrevet 2:1–5

Psaltaren 10:17–18

Reflektion

Som avslutning på liknelsen frågade Jesus den laglärde: vem var den överfallne mannens nästa? Den laglärde svarade: ”Den som visade honom barmhärtighet.” Han säger inte ”samariern”, och man kan tänka sig att det svaret hade varit svårt för honom att ge, med tanke på fiendskapen mellan samarier och judar. Ofta upptäcker vi vår nästa i de mest oväntade människor, och dem vars namn och ursprung vi har svårt att ta i vår mun. I dagens värld, där polariserande politik ofta ställer människor med olika religiösa identiteter mot varandra, utmanar Jesus oss genom denna liknelse att se vikten av vår kallelse att gå över de gränser och murarsom skiljer oss åt.

Tillsammans med den laglärde utmanas även vi att reflektera över hur vi lever våra liv, inte bara i fråga om huruvida vi handlar gott eller inte, utan också om vi likt prästen och leviten försummar att handla barmhärtigt.

Bön

Helige Gud, din son Jesus Kristus kom till oss för att visa barmhärtighetens väg. Hjälp oss genom din heliga Ande att följa hans exempel, möta behoven hos alla dina barn, och på så sätt ge ett gemensamt kristet vittnesbörd om din kärlek och barmhärtighet. Det ber vi i Jesu namn. Amen.

Dag 8: Herre, må vår samhörighet bli ett tecken på ditt rike.

Jesus sade: ”Gå du och gör som han!” (Luk 10:37)

Ytterligare bibelställen

Romarbrevet 12:9–13

Psaltaren 41:1–2

Reflektion

Genom dessa ord – ”Gå du och gör som han” – sänder Jesus ut var och en av oss, och var och en av våra kyrkor, till att omsätta i våra liv hans bud att älska. Vi inspireras av den heliga Anden och sänds ut att bli en ”annan Kristus”, genom att sträcka oss ut mot den lidande mänskligheten med medkänsla och barmhärtighet. Så som den barmhärtige samariern förhöll sig till den skadade mannen, så kan också vi välja att inte stöta bort dem som är annorlunda, utan odla en kultur där närhet och godhet får råda. Hur talar Jesu inbjudan ”Gå och gör som han” in i mitt liv? Vad innebär denna Kristi kallelse för mina relationer till medlemmar i andra kyrkor? Hur kan vi genom vår kärlek vittna tillsammans om Guds kärlek? Som Kristi sändebud (jämför 2 Kor 5:20) kallas vi att försonas med Gud och varandra, att låta samhörigheten slå rot och växa i våra kyrkor och i områden som drabbas av konflikter mellan olika grupper, som i Sahel-regionen.

När ömsesidig tillit och förtröstan ökar, kommer vi att bli mer öppna för att visa våra sår, inklusive såren inom våra kyrkor, så att Kristi kärlek kan nå oss och hela oss genom varandras kärlek och omsorg. Att sträva tillsammans efter kristen enhet hjälper oss att återupprätta relationer så att våld kan ge vika för solidaritet och fred.

Bön

Himmelske Fader, vi tackar dig för din gåva, den heliga Anden, livgivaren, som gör oss mer öppna för varandra, som löser konflikter och stärker gemenskapens band mellan oss. Vi ber att vi ska växa i ömsesidig tillgivenhet och i vår längtan att förmedla evangeliets budskap alltmer troget, så att världen kan samlas i enhet och välkomna Fredsfursten.

Genom Kristus vår Herre. Amen.

PLAKAT OM TVÅ EKUMENISKA BÖNDAGAR ÅR 2024

”Du skall älska Herren, din Gud ... och din nästa som dig själv.”
(Luk 10:27)

Människan är avsedd att leva med andra människor. Vi kan tycka det är en självklarhet, men verkligheten visar att det är något vi behöver ta in i lugn och ro. Därför påminner temat för böneveckan år 2024 oss om hur viktigt det är att beakta vår nästa. Rättvisa och försoning är närvarande under böndagarna den 18 januari och den 24 oktober, där den senare infaller under Ansvarsveckan.

Vi lever i en tid av brytning. Motsatsförhållanden förekommer i allt högre grad i tal, på sociala medier och i människors tankar. I synnerhet barn och unga oroar sig över en allt spändare atmosfär i samhället. På skolgårdar möter framför allt barn och unga med invandrarbakgrund ofta utanförskap i stället för acceptans, vilket leder till bitterhet och missförstånd.

Vad vi behöver är att tillsammans bygga ett samhälle där hoppet är starkare än rädslan. I det arbetet har vi i de äldre generationerna en viktig uppgift eftersom vi kan föregå med exempel. Låt oss stöda dem som har svårt att göra sin röst hörd. Låt oss se till att vi för vår del gör allt vi kan för att alla människor ska ha ett socialt skyddsnät omkring sig. Ibland kan det nämligen vara så att vi i vår tur behöver hjälp av andra.

Låt oss alltså möta våra medmänniskor med kärlek och godhet. Så vill vi också själva bli behandlade. I svåra tider är vi endast starkare tillsammans.

I Helsingfors 25.11.2023

Republikens president
Sauli Niinistö

BÖNDAGARNAS BIBELTEXTER 2024

18.1 *Böndag för kristen enhet*

Hosea 2:14–21

14 Därför skall jag locka ut henne i öknen
och söka vinna hennes hjärta.

15 Där lovar jag att återge henne vingårdarna,
jag gör Akors dal till en hoppets port.

Där skall hon svara mig som i sin ungdom,
som när hon drog ut ur Egypten.

16 Den dagen, säger Herren,
skall du kalla mig »min man«
och inte längre »min Baal«.

17 Jag skall se till att baalsgudarna inte nämns,
att hon inte mer tar deras namn i sin mun.

18 För mitt folk skall jag den dagen sluta ett förbund
med de vilda djuren,

med himlens fåglar och markens kräldjur,
och båge och svärd och krig

skall jag utplåna i landet,
så att de får bo i trygghet.

19 Jag skall äkta dig för evigt,
jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt,
i kärlek och förbarmande.

20 Jag skall äkta dig i trofasthet,
och du skall lära känna Herren.

21 Den dagen skall jag svara, säger Herren,
jag skall svara himlen,
och himlen skall svara jorden.

Efesierbrevet 2:12–22

12 kom ihåg att ni på den tiden var utan Kristus, utanför
medborgarskapet i Israel, utan del i förbunden och deras löfte, utan
hopp och utan Gud när ni levde i världen. 13 Men nu, tack vare Kristus
Jesus, har ni som en gång var långt borta kommit nära, genom Kristi
blod.

14 Ty han är vår fred, han har med sitt liv på jorden gjort de två lägren
till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen. 15 Han har upphävt lagen
med dess bud och stadgar för att i sin person skapa en enda människa av

de två, en ny människa, och så stifta fred. 16 I en enda kropp försonade han de båda med Gud genom korset, då han i sin person dödade fiendskapen. 17 Han har kommit med budskap om fred för er som var långt borta och fred för dem som var nära. 18 Ty genom honom kan både vi och ni nalkas Fadern, i en enda Ande. 19 Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. 20 Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. 21 Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; 22 genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

Luk 10:25–37

25 En laglärd som ville sätta honom på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« 26 Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« 27 Han svarade: »Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.« 28 Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« 29 För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« 30 På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. 31 En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. 32 På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. 33 Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. 34 Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. 35 Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' 36 Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« 37 Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

24.10 Böndag för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar

5 Mos 10:17–19

17 Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store Gud och fruktansvärde hjälte som aldrig är partisk och inte kan mutas, 18 som ger den faderlöse och änkan deras rätt och som älskar invandraren och ger honom mat och kläder. 19 Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten.

Rom 13:8–10

8 Stå inte i skuld till någon, utom i er kärlek till varandra. Ty den som älskar sin medmänniska har uppfyllt lagen. 9 Buden Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte dräpa, Du skall inte stjäla, Du skall inte ha begär och alla andra bud sammanfattas ju i ordet: Du skall älska din nästa som dig själv. 10 Kärleken vållar inte din nästa något ont. Kärleken är alltså lagen i dess fullhet.

Matt 5:38–48

38 Ni har hört att det blev sagt: Öga för öga och tand för tand. 39 Men jag säger er: värj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. 40 Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. 41 Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. 42 Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.

43 Ni har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende. 44 Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; 45 då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. 46 Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? 47 Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? 48 Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Rukousviikon aineisto myös verkossa
Böneveckans material finns också på nätet
www.ekumenia.fi



Kristittyjen
ykseyden
rukousviikko



Böneveckan
för kristen
enhet

Aineisto osoitteessa
Materialet finns på adressen
www.ekumenia.fi